

T i l

O L A I

på

70-års dagen.

Tone: Mannen han gjekk seg på vedaskog.

I atten sju og sytti kom storebror,
hei-fa-ra- kom storebror,
på Bispegarden til far og mor.
hei-fa-ra. Fal-tu-ril-tu-ral-tura.

Og guten vaks og vart rund og kjekk,
hei fa-ra- vart rund og kjekk.
Olai, det var namnet som guten fekk.
Hei-fa-ra o.s.v.

I hönseflokken han likte seg godt
Hei-fa-ra- han likte seg godt.
Der gjekk han og stabba den vesle pjott.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Han stundom tok hanen i stova inn.
Hei-fa-ra- i stova inn,
og sette han frå seg på stolryggen sin.
Hei-fa-ra - o.s.v.

Olai han snart laut på skulen gå.
Hei-fa-ra- på skulen gå.
Om vinteren gjekk han med tresko på.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Men regnde det, hadde Olai for skikk,
hei-fa-ra- Olai for skikk,
å ganga med tresko og "skjötemanik"
Hei-fa-ra- o.s.v.

I skuléstova Olai han gjekk,
hei-fa-ra- Olai han gjekk.
Han skuleborni på låtten fekk.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Olai vart vaksen, og då han gjekk,
hei-fa-ra- ja då han gjekk
i Frydenlund til ei gjenta kjekk.
Hei-fa-ra o.s.v.

Olai han fridde og han fekk ja,
hei-fa-ra- ja han fekk ja.
Ho Berta vilde Olai'en ha.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Ved Olsok-helgi, eg sikkert trur,
hei-fa-ra- eg sikkert trur,
ho Berta vart gylta som krunebrur.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Herzog han var i Olai so glad,
hei-fa-ra- i Olai so glad.
Ei plata av brudlaupet vilde han ta.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Han stilte opp alle ~~de~~ seng'kanten fram,
hei-fa-ra- ~~de~~ seng'kanten fram.
Men me kom på lätten, so det vart ei skam.
Hei-fa-ra- o.s.v.

For Herzog han hadde so lange fôt,
hei-fa-ra- so lange fôt.
Når han skulde klikka, då lo me stött.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Eg hadde slik hug å det bilate sjå,
hei-fa-ra- det bilate sjå.
For kvinnfolki dei gjekk med bunad på.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Eg treffte Olai og spurte so blid,
hei-fa-ra- eg spurte so blid.
Då fann han den gamle sjilykti si.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Han bilate brukte til lykteglas,
hei-fa-ra- til lykteglas.
Me hadde nok skratta den plata i knes.
Hei-fa-ra- o.s.v.

I eventyret so mykje finns,
hei-fa-ra- so mykje finns.
Og året etter dei fekk ein prins.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Og so ei prinsessa dei fekk til slutt,
hei-fa-ra- dei fekk til slutt.
No hadde dei både gjenta og gut.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Dei kjøpte seg hus, og dei budde so flott,
hei-fa-ra- dei budde so flott.
Nett som ein konge i eige slott.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Ei Olsokhelg gifte han dotteri bort,
hei-fa-ra- ja dotteri bort.
Han Ludvik fekk ho, og so var det gjort.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Ifjor han Olai han kjøpte ein båt,
hei-fa-ra- han kjøpte ein båt.
Han lika so godt høyra motorlåt.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Ein dag han i båten sin skulde ombord,
hei-fa-ra- han skulde ombord.
Uheldigvis då han i sjöen for.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Hatten hans siglde på sjöen so flott,
Hei-fa-ra- på sjöen so flott.
Men fullmånen lyste i nakken so godt.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Elai han kom oppatt med hatten på,
hei-fa-ra- med hatten på.
Slik meister i sjöen du ei kan sjå.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Idag han Olai han er sytti år,
Hei-fa-ra- ja sytti år.
Men nett som ein ungdom i blandt oss går.
Hei-fa-ra- o.s.v.

Idag eg tykkjer det høver bra,
hei-fa-ra- det høver bra,
om han fekk eit tre ganger tre hurra:
Hurra-hurra-hurra-hurra-hurra-hurra.

Broder Jakob.